

prof. Ing. Vilém Kraus, CSc.

ŽIVOT A DÍLO

prof. Ing. Vilém Kraus, CSc.

Narození: 30. 5. 1924, Praha

Úmrtí: 7. 6. 2013, Lednice

Souhrn života

V jeho pěti letech se rodina přestěhovala z Prahy do Loun, kde absolvoval reálné gymnázium a následně v Mělníku Vyšší ovocnicko-vinařskou školu. V roce 1949 začal studovat zemědělství na Fakultě zemědělského a lesního inženýrství Českého vysokého učení technického v Praze, během studia přestoupil na Vysokou školu zemědělskou v Brně, obor zahradnicko-vinařský, studium ukončil v roce 1952. Externí aspiranturu na VŠZ v Brně úspěšně zakončil obhajobou disertační práce v roce 1960. Habilitace proběhla v roce 1965 a profesorem byl jmenován v roce 1990.

Po absolvování školy v Mělníku nastoupil jako sklep mistr u vinařské firmy, po znárodnění této firmy odešel studovat. Jako čerstvý inženýr zůstal v roce 1952 pracovat ve Vinařském ústavu, který spolu se zahradnickou katedrou přesídlil do Lednice, v pozici instruktora pro vinařství. V roce 1955 musel z tohoto místa z politických důvodů odejít a až do roku 1964 působil jako šlechtitel a technolog na Šlechtitelské stanici vinařské ve Velkých Žernosekách. Po začátku uvolňování diktatury, v roce 1964 se stal v Lednici vedoucím Vinařského ústavu VŠZ v Brně, kde se i habilitoval. Jako docent vinohradnictví zde pak strávil většinu svého odborného života, profesorem byl zaslouženě jmenován až po revoluci. Mimo výuky se v rámci výzkumu věnoval řadě různých činností v oboru, včetně publikační.

Byl nositelem státního vyznamenání Medaile Za zásluhy v oblasti vědy (2004). Za své zásluhy o rozvoj oboru získal pamětní medaili Mezinárodního úřadu pro révu a víno OIV v Paříži. Na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě byl za zásluhy o rozvoj vědy odměněn zlatou medailí a na Masarykově univerzitě medailí stříbrnou. V roce 2004 mu byla udělena Pamětní medaile Jihomoravského kraje za celoživotní přínos pro rozvoj moravského vinařství. V roce 1995 byl prof. Kraus jmenován čestným členem Českomoravské vinohradnické a vinařské unie (dnes Svaz vinařů ČR) a v roce 2022 mu bylo in memoriam uděleno Čestné občanství obce Lednice.

Souhrn životního díla

Dílo pana profesora Krause je velmi rozsáhlé. Mimo to, že za téměř čtyři desetiletí své činnosti vysokoškolského pedagoga vychoval stovky odborníků pro vinohradnictví a vinařství Čech, Moravy a Slovenska, se široce věnoval šlechtění révy a aplikovanému výzkumu. Mimořádně ceněné byly i jeho rady vedoucím pracovníkům ve vinicích, pro které se na něj často obraceli, stejně jako zahraniční zájezdy s Moravínem, které spoluorganizoval a doprovázel překladem s odborným výkladem. Ve výzkumu velmi úzce spolupracoval s praxí a řešil mnoho v dané době aktuálních problémů vinohradnictví, řada z nich se ukázala být problémy nadčasovými. Z jeho velkého odborného záběru můžeme přesto vybrat tři témata, která se prolínají celým jeho životem: šlechtění révy, vedení a řez révy vinné a vinařská historie.

Šlechtěním révy vinné se prof. Kraus začal zabývat na Šlechtitelské stanici vinařské ve Velkých Žernosekách, do Státní odrůdové knihy (SOK) byly v minulém desetiletí zapsány odrůdy Svojsen a Rulenska, které tam v padesátých letech minulého století křížil. Pokračoval, už v Lednici v šedesátých letech, šlechtěním podnoží (LE - K/1, SOK: 1979) a barvířek (Neronet, SOK: 1991; Rubinet, SOK: 2005) v rámci druhu *Vitis vinifera*. Po prvních zkušenostech s odolnými odrůdami ještě v Žernosekách a v JZD Moravská Nová Ves a Velké Bílovice introdukoval profesor Kraus ve druhé polovině sedmdesátých let do Lednice první novodobé mezidruhovému křížence z tehdejšího „západního“ Německa a z Maďarska za účelem pozorování jejich odolnosti proti houbovým chorobám v našich podmínkách a k dalšímu křížení. Projekt se rozrostl o křížence ze Sovětského svazu, v roce 1986 za tím účelem vzniklo ve Velkých Bílovcích Vědecko-výrobní sdružení Resistant a Československo se postupně zařadilo hned za země, které v oblasti moštových odrůd z mezidruhového křížení (rezistentních odrůd, PIWI odrůd) byly nejdále (Německo, Maďarsko, Sovětský svaz, Rakousko, Švýcarsko). Profesor Kraus pak vedl výzkumný úkol, na kterém se podílela Zahradnická fakulta v Lednici a VVS Resistant a nástupnické organizace. Výsledkem této spolupráce mimo poznání donorů rezistence a jejich chování v našich podmínkách byla i celá řada nových křížení, z nichž jsou dosud v SOK zapsány odrůdy Erilon, Malverina, Rinot, Savilon, Vesna, Cerason, Kofranka, Laurot a Nativa. V České republice v současnosti tvoří PIWI odrůdy větší podíl (5 %, 900 ha) na všech vinicích státu než v Německu (2,7 %, 2 700 ha), Rakousku (1,6 %, 700 ha) nebo Švýcarsku (2,8 %, 400 ha). Tím je i díky prof. Krausovi dán dobrý základ pro skutečnou ekologizaci našich vinic.

Ve výzkumu se profesor Kraus řídil heslem L. Mosera, dr. h. c.: Nevyzkoušené je nepoznané! Jeho výzkum byl orientovaný na praxi, veškerá pozorování prováděl ve vinicích, ne v akademických laboratořích, výsledky byly přímo uplatnitelné v podnicích. Současně se věnoval i transferu zahraničních poznatků do československého vinohradnictví. Udržoval čilé kontakty s kolegy na východ i na západ od našeho státu.

Vedení a řez révy byly základním tématem pro přežití vinohradnictví v Československu v době kolektivizace. Většina plochy vinic na Moravě se tehdy nacházela v bývalých Sudetech, území po druhé světové válce osídlované z vnitrozemí lidmi většinou bez zkušeností s pěstováním révy. Současně zde za první republiky byly specializované vinohradnicko-vinařské podniky, kdežto na „českém území“ Moravy převažovaly smíšené zemědělské podniky s menší plochou vinic. Držba vinic tak byla značně rozdrobená, podniky se nevyznačovaly nejnovějším technickým vybavením. To plně platilo i pro vinařství, tyto malé zemědělské podniky se navíc neživilly prodejem hroznů nebo vína. Vinice byly v hustém sponu převážně vedené na hlavu u kolí. Osídlováním Sudet a kolektivizací

zemědělství se situace ještě zhoršila. Vznikající družstva nebyla schopna hospodárně tyto vinice obdělávat. Profesor Kraus se touto problematikou zabýval již ve své diplomové práci (obhajoba 1952) a následně po celý zbytek života. Věřil tomu, že i u nás je možné pěstovat révu vinnou na vysokém vedení s řezem na tažně, bez ohledu na tužší zimy. (Vedení na hlavu se na zimu přiorávalo půdou jako preventivní ochrana oček před mrazem.) Viděl, že v Německu se rozšířilo meziřadí u tehdy již poměrně častého středního rýnsko-hesenského vedení, aby koně mohly být nahrazeny speciálními traktory do vinic (například známý kloubový Holder). Tyto traktory vyráběly menší firmy a k nim i potřebné speciální nářadí na obdělávání půdy a chemickou ochranu révy. Toho náš znárodněný průmysl nebyl schopen, výroba se musela koncentrovat do velkých továren (Zetor), které byly schopny produkovat souběžně maximálně dvě výkonové řady unifikovaného polního traktoru a další podniky zase polní nářadí. Panu profesorovi bylo jasné, že v případě ponechání družstevního a statkového obdělávání vinic založeném na koních a potažním nářadím vinohradnictví v těchto nově vznikajících velkopodnicích ekonomicky neobstojí, ale se specializovaným traktorem do vinic v tehdejší situaci státu nebylo možné počítat. Proto si vzal za vzor Rakousko, kde dr. Lenz Moser tehdy nejdříve ve svém podniku nahradil hustou výsadbu na nízkém vedení širokým sponem na vysokém vedení. A tento systém fungoval, takže se v Rakousku začal šířit. Umožnil totiž práci běžných polních traktorů ve vinicích, začal se používat i u nás. V roce 1952 spoluinicioval první pokusnou výsadbu Moserova vysokého vedení na Školním statku VŠZ v Lednici. Na základě získaných poznatků z praktického pěstování prof. Kraus s dr. Moserem konzultoval více detailů a problémů s jeho vodorovným kordónem a nakonec vyvinul (zjednodušený) srdcový řez, původně na Moserově vedení. Tento systém se na přelomu šedesátých a sedmdesátých let rychle ujal, a nejenom u nás. Od poloviny sedmdesátých let až do konce minulého století bylo toto vysoké vedení se sponem 3 × 1 m a 3.333 keři/ha v naší velkovýrobě nejčastějším způsobem pěstování révy vinné. Po roce 1990 jeho význam klesal, jak postupoval pokrok i u nás, byl postupně nahrazován rýnsko-hesenským středním vedením s pohyblivými dráty a potřebnou speciální mechanizací.

Význam vysokého vedení se srdcovým řezem a meziřadím širokým 3 m je nesmírný. Umožnil rozvoj vinohradnictví i v rámci kolektivizovaného zemědělství. Od padesátých let se plocha vinic na dnešním území ČR z necelých 6 tisíc hektarů do konce osmdesátých let zdvojnásobila na 12 tisíc hektarů.

Vysokým vedením se srdcovým řezem ale práce prof. Krause na nových způsobech vedení révy vinné neskončila. Ve svých výzkumných pracích se koncem šedesátých a v sedmdesátých letech intenzivně dále zabýval fyziologií révy, porovnáváním listové plochy na vysokém a středním vedení při různých způsobech řezu, reakcí keře na způsoby pěstování a počátkem osmdesátých let apikální dominancí a tvarováním révového keře. V polovině sedmdesátých let vyvinul nový systém vysokého vedení révy v hustší výsadbě (3 × 0,75 m; 4.444 keřů/ha) Vertiko = vertikální kordón. Mimo zahuštění keřů v řádku došlo k větší mechanizovatelnosti prací a ke snížení množství ručních prací. Po prvním poměrně rychlém šíření se však v praxi příliš neujal, možná i proto, že pracovníci při řezu byli už příliš zvyklí na jiný způsob řezu.

Jeho spolupráce s praxí byla patrná nejenom při výzkumu, ale také v přímé pomoci při řešení problémů konkrétních podniků. Například v polovině šedesátých let v JZD Velké Bílovice za jeho poradenství vznikla ucelená výsadba záhumenkových vinic, kde chemickou ochranu a kultivaci půdy v meziřadích provádělo družstvo. Vinice byly na středním rýnsko-hesenském vedení, což umožnilo každému členu družstva z maximálně možných 5 arů získat slušný výnos hroznů pro vlastní víno. Pro mechanizované práce JZD zakoupilo tři západoněmecké traktory Holder. Obdobný způsob

záhumenkového obdělávání vinic se následně rozšířil i v dalších JZD. Další příklad ze stejného JZD z roku 1968: V Rakousku nabírala odrůda Zweigeltrebe na popularitě, JZD, které mělo vlastní réвовou školkou, ji chtělo ve větším rozsahu odzkoušet, ale nebyly na to potřebné devizy. Vyrábělo však betonové sloupky do vinic pro vysoké vedení. Za pomoci prof. Krause a organizace OSEVA se podařilo dohodnout výměnu sazenic za sloupky.

Historie vinařství byla tématem jeho kandidátské disertační práce v roce 1960. Ve Velkých Žernosekách tehdy zpracovával historii severočeského vinařství a předpoklady k jeho rekonstrukci. Ve svém životě zřejmě vycházel z toho, že kdo nezná minulost, nemůže predikovat budoucnost. Ještě předtím, v roce 1957 publikoval svůj příspěvek ve sborníku konference o vedení a řezu révy pořádané Slovenskou akademií věd; článek se věnuje historii vedení a řezu révy vinné na území Československa. A tento zájem o historii mu zůstal až do posledních let života. V roce 1969 v Lednici publikoval práci o jihomoravském vinařství, minulosti, současnosti a perspektivách, podílel se na obsáhlé knize Vinohradnictví, kapitoly z dějinného vývoje od minulosti do současnosti na Moravě a v Čechách (1973). Svě hluboké znalosti z historie vinařství uplatnil i v řadě vědeckých a odborných článků, například v Acta Universitatis Agriculturae / Facultas Agronomica o vývoji a současnosti stavu šlechtění révy vinné na rezistenci, nebo v článku o historii a významu AOC, DAC a VOC ve Vinařském obzoru. Svou aktivní publikační činnost v oblasti vinařské historie profesor Kraus zakončil vydáním knihy Vinitorium historicum (2009) pojednávající o historii vinařství ve světě i u nás a spoluautorstvím na brožuře Víno napříč staletími (2012), která je doprovodnou publikací ke stejnojmenné expozici v Regionálním muzeu na zámku v Mikulově.

Mimo výše uvedeného se prof. Kraus zabýval řadou dalších, tehdy **aktuálních problémů našeho vinohradnictví**. Jejich výčet nemůže být pro jejich počet úplný, proto jen několik příkladů:

- Výsadba vinic hydrovrtem (šedesátá léta)
- Vlastnosti podnoží, jejich vhodnost pro vinice v Československu, potřeba obnovy podnožových vinic bezvirozním množitelským materiálem (převážně sedmdesátá léta)
- Transpirace révy a hospodaření s vodou (sedmdesátá léta)
- Výživa révy, molybden ve výživě, listová výživa, listová diagnostika pro řízenou výživu révy vinné (sedmdesátá léta)
- Chloróza révy a hnojení fosforem (sedmdesátá léta)
- Odrůda Neuburské a sprchávání květenství, molbdenan amonný, růstové regulátory (sedmdesátá a osmdesátá léta)
- Pokryv půdy v meziřadí, zatravnění (osmdesátá léta)
- VOC Morava (konec prvního desetiletí tohoto století) a obecně vinařský zákon (od devadesátých let)

Školkařství se věnoval jak vlastními pokusy, tak překládal články a přednášky k nám pozvaných odborníků. Časově šlo převážně o sedmdesátá léta s krátkým přesahem do konce šedesátých a počátku osmdesátých let. Profesor Kraus se tehdy ve svých člancích a překladech zabýval nově zaváděným používáním chinosolu k dezinfekci podnoží a roubů, vosku ke snížení odparu vody z místa štěpování, zaváděním štěpovacích strojků, stratifikací štěpovanců, možnostmi umělého substrátu při produkci mléčňáků, hnojením ve školkách a především změnou systému pěstování ve školkách – místo do tradičního hrůbku pěstování pod černou mulčovací fólií.

Prof. Kraus se věnoval i **odborné spolkové činnosti**. V období socialismu byla spolková činnost, až na výjimky, zakázána. Ústřední svaz vinařů československých ukončil svoji činnost v roce 1948. Společenské organizace existovaly pak jen jako součást Národní fronty, kam se zařadil i Český zahrádkářský svaz a jeho vinařská sekce. Odborná strategie vinařství v ČSSR tak byla postupně přenesena mimo ministerstva zemědělství na Komplexní výzkumný ústav vinohradnický a vinařský v Bratislavě a na VŠZ v Brně, která jako jediná v Československé republice vychovávala vysokoškolsky vzdělané odborníky pro vinohradnictví a vinařství. Profesor Kraus tak od roku 1964, jako vedoucí Katedry vinařství VŠZ, významně ovlivňoval činnost oboru u nás. Cítil potřebu širší spolupráce s odbornou praxí, ne jenom s několika zemědělskými družstvy a státními statky a také potřebu udržovat vedoucí pracovníky vinařských provozů na aktuálním stavu poznatků v oboru. Vycházel z toho, že úroveň oboru ve státě nezávisí jen na tom, co se studenti naučí na vysoké škole, ale především na tom, co znají a jsou ochotni vyzkoušet odborní vedoucí pracovníci v podnicích. Proto inicioval založení Moravínu jako pobočky Okresní zemědělsko-lesnické společnosti v Břeclavi. Nejdříve organizoval jeho činnost, především zahraniční přednášky pro odbornou veřejnost a tiskoviny. Prof. Kraus zval zahraniční přednášející, především z tehdejšího západního Německa, Rakouska a Švýcarska, později, když jejich návštěvy v ČSSR se zkomplikovaly, se více zaměřil na Maďarsko a Jugoslávii. Jejich přednášky účastníkům překládal a překlady pro členy Moravínu rovněž publikoval. Byl totiž velmi dobře jazykově vybaven – ovládal němčinu, francouzštinu, ruštinu a částečně angličtinu. Například ihned po založení Moravínu pozval profesor Kraus prof. H. Beckera z Geisenheimu na přednášku o klonové selekci, aby vinaři pochopili význam klonového materiálu. V tu dobu se podílel na vzniku nového systému udržovacího šlechtění révy vinné v ČSSR a vzniku našich klonů. Současně spoluorganizoval dovoz klonů Veltlínského zeleného z Rakouska a Ryzlinku rýnského z Německa.

Počátkem „normalizace“ byla organizace v roce 1972 zrušena a k obnovení došlo až v roce 1978 pod názvem „Československá vědeckotechnická společnost Moravín při regionálním muzeu v Mikulově“. Činnost byla obdobná jako předtím – pořádání odborných seminářů, konferencí se zahraničními přednášejícími a odborných zájezdů do zahraničí, s překladem a odborným výkladem prof. Krause. Jako svaz moravských vinařů existuje Moravín dodnes.

Po revoluci, v roce 1991 se prof. Kraus podílel na založení Svazu ekologického vinohradnictví Altermín. Vedlo ho k tomu dlouholeté šlechtění odolnějších odrůd révy, které jsou pro ekologické pěstování révy vinné nevhodnější, a pokusy s pokryvem půdy. Svaz pomáhal necelé dvacítce členských podniků se zaváděním ekologického vinohradnictví s využitím interspecifických odrůd révy, uspořádal i mezinárodní konferenci na toto téma. Počátek devadesátých let byl ale charakterizován transformací zemědělských družstev, členské podniky tížily jiné problémy než ekologie vinohradnictví, a tak jich rychle ubývalo a svaz postupně zanikl. Zbývající členové přešli ke svazu PRO-BIO. Dnešní Ekovín se tehdy ještě zabýval jen integrovanou produkcí.

Přílohy

1. Odrůdy révy s autorstvím nebo spoluautorstvím

1.1. Podnož

LE - K/1, SOK: 1979 ([/Vitis riparia × Vitis rupestris/ × Ortliebské] × Svatovavřínecké)

1.2. Moštové *Vitis vinifera*

Neronet, SOK: 1991 (/Svatovavřínecké × Modrý Portugal/ × Alibernet)

Rubinet, SOK: 2005 ({{/Malingre × Chrupka bílá/ × /Čabaňská perla × Korintské růžové/} × Alibernet) × André)

Svojsen, SOK: 2015 (/Rulandské šedé × Leanka/ × Ryzlink rýnský)

Rulenka, SOK: 2017 (/Rulandské šedé × Leanka/ × Ryzlink rýnský)

1.3. Moštové PIWI

Malverina, SOK: 2001 (/SV 12.375 × Veltlínské červené rané/ × S 13.666)

Laurot, SOK: 2004 (/Merlot × Seibel 13.666/ × /Frankovka × Svatovavřínecké/)

Cerason, SOK: 2008 (/Merlot × Seibel 13.666/ × /Frankovka × Svatovavřínecké/)

Erilon, SOK: 2011 (/Frankovka × Cabernet franc/ × /Merlot × Seibel 13.666/)

Kofranka, SOK: 2011 (/Merlot × Seibel 13.666/ × /Frankovka × Svatovavřínecké/)

2. Seznam publikovaných prací

2.1. Knižní publikace

KRAUS, Vilém a ŠVÁSTA, Jaroslav: Vedení a řez révy vinné: možnosti použití vysokého vedení révy v našich vinařských oblastech. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1955. 137, s. Rostlinná výroba.

KRAUS, Vilém a KONEČNÝ, Antonín: Základy výroby vína. 1. vyd. Praha: SZN, 1958. 248 s. Rostlinná výroba.

DOHNAL, Tomáš a KRAUS, Vilém: Rok na vinici. Státní zemědělské nakladatelství v Praze, 1962.

DOHNAL, Tomáš a KRAUS, Vilém: Pěstování révy a zužitkování hroznů. 1. vyd. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1968. 266 s. Rostlinná výroba.

DOHNAL, Tomáš a KRAUS, Vilém: Pěstování révy a zužitkování hroznů. 2., upr. vyd. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1972. 252 s. Rostlinná výroba.

Václav FROLEC, Vilém KRAUS, Jaroslav POŠVÁŘ, Václav PUBAL, Miloslav VÁVRA, Antonín VERMOUZEK, Metoděj ZEMEK, Jana VIGNATIOVÁ, Alena ZIMÁKOVÁ: Vinohradnictví, kapitoly z dějinného vývoje od minulosti do současnosti na Moravě a v Čechách. Nakladatelství Blok v Brně, 1973. 300 s.

Tomáš DOHNAL, Vilém KRAUS, Jaroslav PÁTEK: Moderní vinař. Státní zemědělské nakladatelství v Praze, 1975. 476 s.

Vítězslav HUBÁČEK, Vilém KRAUS: Hrozny a víno z vinice i zahrady. Státní zemědělské nakladatelství v Praze, 1982. 304 s.

Vilém KRAUS, Zdeněk KUTTELVAŠER, Bohumil VURM: Encyklopedie českého a moravského vína. Melantrich, Praha 1997. 224 s. ISBN 80-7023-250-1.

Vilém KRAUS, Zdeněk KUTTELVAŠER, Bohumil VURM: Encyclopedia of Czech and Moravian Wine. Melantrich, Praha 1997. 168 s. ISBN 80-902363-1-6.

Vilém KRAUS a kol.: Réva a víno v Čechách a na Moravě. Radix, Praha 1999. 284 s. ISBN 80-86031-23-3.

Vilém KRAUS, Vítězslav HUBÁČEK, Petr ACKERMANN: Rukověť vinaře. Květ, Brázda, Praha 2000. 280 s.

KOLEKTIV: Zahradnický slovník naučný. ÚZPI, Praha 1994 – 2001 (5 dílů). ISBN 80-7271-075-3.

KRAUS, Vilém; SEDLO, Jiří. Weinrebe und Wein in der Tschechischen Republik. Nadace Partnerství. Triangl Praha, 2001. 80 s.

Petr ACKERMANN, Antonín KONEČNÝ, Vilém KRAUS, Ludvík MICHLOVSKÝ, Jiří SEDLO, Richard STÁVEK: Vinařský slovník. Radix, Praha 2001 - 2003 (3 vydání). 288 – 368 s. ISBN 978-80-86031-34-9.

Vilém KRAUS, Jiří KOPEČEK: Setkání s vínem. Radix, Praha 2002. 158 s. ISBN 80-86031-36-5. (Více vydání)

Vilém KRAUS Jr., Vilém KRAUS: Pěstujeme révu vinnou, Grada, Praha 2003. 128 s. ISBN 80-247-0562-1. (Více vydání)

Vilém KRAUS, Zuzana FOFFOVÁ, Bohumil VURM, Dáša KRAUSOVÁ: Nová encyklopedie českého a moravského vína, 1. díl. Praga Mystica, 2005. 308 s. ISBN 80-86767-00-0.

Petr ACKERMANN, Patrik BURG, Antonín KONEČNÝ, Vilém KRAUS, Ludvík MICHLOVSKÝ, Jiří SEDLO, Richard STÁVEK: Velký vinařský slovník. Radix, Praha 2007. 432 s. ISBN 978-80-86031-70-5.

Vilém KRAUS, Zuzana FOFFOVÁ, Bohumil VURM: Nová encyklopedie českého a moravského vína, 2. díl. Praga Mystica, 2008. 312 s. ISBN 978-80-86767-09-3.

Vilém KRAUS: Vinitorium historicum. Radix, Praha 2009. 240 s. ISBN 978-80-86031-87-3.

Vilém KRAUS, Vítězslav HUBÁČEK, Petr ACKERMANN: Rukověť vinaře. Akt. vydání. Brázda, Praha 2010. 280 s. ISBN: 978-80-209-0378-5.

Vilém KRAUS, Zuzana FOFFOVÁ, Bohumil VURM: Víno napříč staletími. Praga Mystica, 2012. 107 s. ISBN 978-80-86767-10-9.

2.2. Učební texty (skripta)

KRAUS, Vilém. Vinařské praktikum. Vyd. 1. Praha: SPN, 1954. 75 s. Vys. škola zeměd. v Brně. Určeno pro posluchače fak. agronomické. Učební texty vysokých škol.

ŠVÁSTA, Jaroslav a KRAUS, Vilém. Vinohradnické praktikum: Určeno pro posluchače zahradnického směru agronomické fakulty. 3. [dí], Vedení a řez révy vinné. 1. vyd. Praha: SPN, 1958. 160 s. Učební texty vysokých škol.

KRAUS, Vilém. Vinohradnictví: biologické základy agrotechniky révy vinné. Díl 1, Bioekologie. 1. vyd. Praha: SPN, 1967. 130 s. Učební texty vysokých škol.

KRAUS, Vilém. 1979. Vinohradnictví II.: Základní agrotechnika révy vinné. VŠZ Brno. 150 s. Učební texty vysokých škol.

KRAUS, Vilém. Vinohradnictví: (cvičení I.): odrůdová agrotechnika, 1. vyd. Brno, Vysoká škola zemědělská, 1980. 64 s. Učební texty vysokých škol.

KRAUS, Vilém. Vinohradnictví II. : Základní agrotechnika révy vinné: Určeno pro posl. agronomické fak. - obor zahradnické výroby. Dotisk 1. vyd. Brno, Vysoká škola zemědělská, 1983. 150 s. Učební texty vysokých škol.

2.3. Výzkumné zprávy, studie

KRAUS, Vilém. Možnosti uplatnění vysokého vedení révy vinné v našich vinařských oblastech. Diplomová práce, Vysoká škola zemědělská v Brně, 1952.

KRAUS, Vilém. Stanovení vhodného poměru scelování vín bílých a červených. ŠS Velké Žernoseky, 1955.

KRAUS, Vilém. Vyzkoušení nejvhodnějšího řezu a vedení révy vinné. ŠS Velké Žernoseky, 1960.

KRAUS, Vilém. Zušlechťování vinné révy na odolnost proti mrazu a houbovým chorobám. ŠS Velké Žernoseky, 1960.

KRAUS, Vilém. Historický vývoj severočeského vinařství a předpoklady k jeho rekonstrukci: kandidátská disertační práce. Velké Žernoseky: Šlechtitelská stanice vinařská, 1960. 349 s.

KRAUS, Vilém. Vliv klimatu severních Čech na vegetační cyklus révy vinné a její zušlechťování. Habilitační práce. Velké Žernoseky. 1964, 114 s.

KRAUS, Vilém. Studium genetického základu a vlivu prostředí na vývoj a fyziologické projevy u révy vinné: závěrečná zpráva za I. etapu. Lednice na Moravě: Katedra vinařství AF VŠZ Brno, Zahradnický obor, 1968. 55 s., 5 l. tab., 10 fot. příl. Doba řešení: 1965-1968. Výzkumný úkol VII-2-2/16.

KRAUS, Vilém. Jihomoravské vinařství: historická zjištění, současný stav a výsledky rekonstrukce, perspektivní vývoj. Lednice na Moravě: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra vinařství ve spolupráci s KNV Brno, 1969. 87 s.

KRAUS, Vilém. Studium genetického základu a vlivu prostředí na vývoj a fyziologické projevy u révy vinné: závěrečná zpráva za II. etapu. VŠZ Brno, Lednice, 1971. 57 s., 16 obr.

KRAUS, Vilém a PEŘINA, Vlastimil. Sledování tvorby listové plochy při různých typech řezu na vysokém a středním vedení: závěrečná zpráva. Lednice na Moravě: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra ovocnictví a vinařství, 1972. 103 s., 1 fot. příl. Doba řešení: 1965-1971. Číslo dílčího úkolu: R I - 8/11.

KRAUS, Vilém a PEŘINA, Vlastimil. Studium znaků kříženců odrůd z rozdílných geograficko-ekologických skupin v období plodnosti: závěrečná zpráva za II. etapu. Lednice na Moravě: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra ovocnicko-vinařská, 1972. 57 s., 16 fot. příl. Doba řešení: 1966-1971. Číslo dílčího úkolu: VII-2-2/16

KRAUS, Vilém a PEŘINA, Vlastimil. Vliv měnící se korelace mezi částmi révového keře ve vztahu k ekologickým faktorům: závěrečná zpráva. Lednice na Moravě: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra ovocnictví a vinařství, 1975. 105 s, 35 tab., 1 graf. Doba řešení: 1967-1975. Číslo dílčího úkolu: VI-4-13-20

KRAUS, Vilém a PEŘINA, Vlastimil. Dynamika intenzity transpirace ušlechtilých a podnožových odrůd révy: závěrečná zpráva. Lednice na Moravě: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra ovocnictví a vinařství, 1975. 62 s, 44 tab., 6 gr.

KRAUS, Vilém; PEŘINA, V.; KUKUČKOVÁ; KOSEC, K.; GAJDA, J.; KRAUS, V. Studium vlastností podnoží révy vinné. Závěrečná zpráva. Lednice na Moravě: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra ovocnictví a vinařství. 144 s., 25 tab. Období: 1971-1975. Číslo úkolu: S-11-529-006/03/01.

KRAUS, Vilém a KŘIVÁNEK, Václav. Podnože pro révu vinnou, jejich vlastnosti a používání. Mikulov, Stát. statek, Sborník vinohradnicko-vinařských aktualit ČSVTS 1976. 32 s.

KRAUS, Vilém. Korelace při tvarování révy vinné ve vztahu k agrotechnickým opatřením. Závěrečná zpráva. Lednice na Moravě: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra ovocnictví a vinařství. 1980. 114 s., 45 tab., 40 obr. Číslo etapy: VI-4-3-VI/1. Období: 1976-1980.

KRAUS, Vilém. Celistvost révy vinné s ohledem na řez a transplantaci na různé podnože. VŠZ Brno, Lednice 1980, 65 s., 26 tab., 18 grafů.

KRAUS, Vilém; PEŘINA, Vlastimil. Studium celistvosti kultivaru Neuburské. Závěrečná zpráva. Lednice na Moravě: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra ovocnictví a vinařství. 1980. 65 s. Období: 1976-1980. Číslo dílčího úkolu: VI-2-9/9

KRAUS, Vilém a SLADKÝ, Zdeněk. Studium celistvosti révy vinné kultivaru Neuburské. Folia fac. scientiarum naturalium Universitatis Purkynianae Brunensis. Biologia; XXIV, 1983, opus 2; 64 s.

KRAUS, Vilém a PEŘINA, Vlastimil. Studium regulativních zásahů do apikální dominance u révy vinné: [závěrečná zpráva]. Brno: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra ovocnictví a vinařství, 1983. 36 s. Doba řešení: 1981-1983. Číslo dílčího úkolu: VI-4-6/4.

KRAUS, Vilém; PAZDERKA, Vojtěch a KORPÁS, Ondřej. Způsoby vedení a řezu révy vinné pro velkovýrobní praxi: Sborník vinohradských aktualit. Mikulov: Pob. ČSVTS Moravín při Regionálním muzeu, 1984. 52 s.

KRAUS, Vilém. Studium organizace porostu vinice a ideotypu keřů révy se zaměřením na komplexní mechanizaci. Závěrečná zpráva. Lednice na Moravě: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra ovocnictví a vinařství. 1985. 55. s. Období: 1981-1985. Číslo etapy výzkumného úkolu: VI-4-10/7-5.

KRAUS, Vilém; KRASŇANSKÁ, O.; ČAPKA, P.; SVOBODA, J. Studium regulativních zásahů do apikální dominance u révy vinné. Závěrečná zpráva etapy výzkumného úkolu. Lednice na Moravě: VŠZ Brno, Fakulta agronomická, Katedra ovocnictví a vinařství. 1985. 63 s. Doba řešení: 1981-1985. Číslo etapy: VI-4-6/4-1.

KRAUS, Vilém. Zdroje rezistence proti houbovým chorobám ve šlechtění révy vinné. Folia, řada A, katedra ovocnictví a vinařství zahradnické fakulty v Lednici VŠZ v Brně, 1989. 49 s.

KRAUS, Vilém; PEŘINA, Vlastimil; GLOS, Lubomír a MICHLOVSKÝ, Miloš. Studium genofondu révy vinné s ohledem na rezistenci. Závěrečná zpráva za druhou etapu řešení: Testování introdukovaných resistentních kultivarů révy vinné. VŠZ Brno, Fakulta zahradnická, Katedra ovocnictví a vinařství, 1990. 136 s. Doba řešení: 1986-1990. Číslo výzkumného úkolu: VII-3-5/03-2.

2.4. Nejvýznamnější vědecké a odborné články

KRAUS, V.: Bemerkungen zur Umstellung enggesetzer Weingärten auf die Hochkultur. Mitteilungen Klosterneuburg 1955, V., s. 272-276.

KRAUS, V.: Methoda ke stanovení nejvhodnějšího typu řezu révy vinné. IN: Sborník ČSAZV, 29/1956, č. 4, s. 347-352.

KRAUS, V.: Massnahmen zur Verhinderung des Durchrieselns bei der Rebsorte Blaufränkisch in Nordböhmen. Weinberg und Keller, Frankfurt a. M., 1957, 6., 229.

KRAUS, V.: Historicko-biologické předpoklady vedení a řezu révy vinné na území Čs. republiky. IN: Sborník „Rez a vedenie viniča“, SAV Bratislava 1958, s. 13-25.

KRAUS, V.: Význam novošlechtění pro naše vinařství a volba vhodných šlechtitelských cílů. IN: Sborník VŠZ Brno, 1959, s. 173-178.

KRAUS, V.: Rozbor vlastností kříženců odrůd Tramín a Müller-Thurgau. IN: „Pokroky ve vinohradníckom a vinárskom výskume“, SAV Bratislava 1962, s. 32-50.

KRAUS, V.: Vývoj a význam severočeského městského vinařství. Praha: Ústav věd. tech. informací, 1964, 10. s. 1315-1328.

KRAUS, V.: Vztahy mezi klimatem a vegetačním cyklem vinné révy s hlediska jejího zušlechťování v severních vinařských oblastech. IN: Sborník Šľachtenie a rozmnožovanie viniča. SAV Bratislava, 1966, s. 67-84.

KRAUS, V.: Ein Beitrag zur Züchtung der Rebe auf Frühreife und Qualität. Acta univ. agricult. Brno, fac. agr. 1966, s. 177-182.

KRAUS, V.: Beitrag zur Charakteristik der Rebsorten in Hinsicht auf das Korelationsmass zwischen Reifesumme und Qualität der Ernte in nordlichen Weinbaugebieten. Die Weinwissenschaft 1966, 21, s. 53-60.

KRAUS, V.: Rebenveredlung und Pfropfrebenbau in der Tschechoslowakei. Weinberg und Keller, 1966, 13, s. 255-262.

KRAUS, V.; ČEPIČKA, J.: Beitrag zum biologischen Effekt des Rebschnittes bei Hochkultur. Die Weinwissenschaft 1967, 22, s. 125-137.

KRAUS, V.; KŘIVÁNEK, V.; ČEPIČKA, J.: Veltlínské červené rané, růstová analýza a biologické vlastnosti. Acta univ. agricult. Brno, fac. agr. 1967, XV, č. 3, s. 425-433.

KRAUS, V.; HORÁK, J.; HAVLÍK, J.; HUTÁK, L.: Sanitace materiálu chinoselem a voskem při štěpování. Vinohrad 7, 106-108, 1969.

KRAUS, V.: Odrůdová skladba moravských vinic. Vinohrad 7 130-132, 1969.

KRAUS, V.: Das Pflanzen der Reben mit Wasserstrahl. Der Deutsche Weinbau 24, 1339-1340, 1969.

KRAUS, V.; KOSTRHUN, F.: Konstrukce drátěnek a jejich vhodnost pro současné vedení a řez révy vinné. Vinohrad 9, 38-39, 1971.

KRAUS, V.: Přizpůsobení listové plochy révy a její vztah k ostatním zásahům. Vinohrad 9, 108, 1971.

KRAUS, V.; KRAUS, V.jun.: Insolationstest bei der Weinrebe. I. Methodik. Die Wein-Wissenschaft - Viticultural and Enological Sciences 26, 335-337, 1971.

KRAUS, V.: Charakteristické olistění při různém tvarování keře révy. Acta Universitatis Agriculturae / Facultas Agronomica 20, 403-411, 1972.

KRAUS, V.: Reakce odrůd révy vinné na tvarování a řez. Rostlinná výroba 1972, 18, č. 7, s. 741-749.

KRAUS, V.; ONDRASIK, J.: Účinek CCC na révu a možnosti jeho uplatnění. Vinohrad 10, 84-85, 1972.

KRAUS, V.: Chloróza révy a hnojení vinic fosforem. Vinohrad 10, 104, 1972.

KRAUS, V.; PEŘINA, V.: Alibernet – barvířka z Oděsy. Vinohrad 10, 266-267, 1972.

KRAUS, V.: Sledování korelace mezi starým dřevem, zatížením řezem a délkou řezu u Moserova vedení. Vinohrad 11, 28-30, 1973.

KRAUS, V.: Narušené rašení révy na jaře 1973 a jeho příčiny. Vinohrad 11, 176-177, 1973.

KRAUS, V.: Rozdíly v biologické hodnotě oček při různých způsobech vedení tažnů. Vinohrad 12, 34-35, 1974.

KRAUS, V.: Možnosti a výhody hnojení révy vinné na list. Vinohrad 12, 180, 1974.

KRAUS, V.: Šlechtitelské vlastnosti podnoží z pohledu současné agrotechniky vinic. Vinohrad 12, 226-227, 1974.

KRAUS, V.: Tvarování keřů révy vzhledem k mechanizované sklizni hroznů. Sborník k 55 výročí VŠZ Brno, 1975, s. 125-132.

KRAUS, V.: Projevy a využití apikální dominance při vedení révy vinné. Acta Universitatis Agriculturae, Facultas Agronomica XXIII, 1975, č. 4, s. 807-812.

KRAUS, V.: Nové metody štěpování. Vinohrad 13, 27-28, 1975.

KRAUS, V.: Problematika stratifikace štěpovanců. Vinohrad 13, 56-57, 1975.

KRAUS, V.: Otuzování a výživa štěpovanců. Vinohrad 13, 75-76, 1975.

KRAUS, V.: Vzdušná vlhkost a ochrana místa štěpování v révové školce. Vinohrad 13, 99-100, 1975.

KRAUS, V.: Fóliovníky s umělým substrátem pro produkci révových mléčňáků. Vinohrad 13, 223-224, 1975.

KRAUS, V.: Hlavní zásady hnojení půdy v révových školkách. Vinohrad 13, 267, 1975.

KRAUS, V.; GLOS, L.: Stabilisierung der Ernten der Sorte Neuburger durch Hemmstoffwirkung und Ammoniummolybdat-Spritzung (Stabilizace sklízni odrůdy Neuburské pomocí inhibičního účinku a postřikem molybdenanem amonným). Mitteilungen Klosterneuburg, Rebe und Wein, Obstbau und Fruchteverwertung 25, 1975, s. 265-270.

Abstract: V případě vysoce kvalitní odrůdy Neuburské byly učiněny pokusy o odstranění výkyvů výnosu způsobených sprcháváním použitím regulátorů růstu ke snížení bujnosti nebo zlepšením minerální výživy. Časný postřik CCC (0,5 %) před květem zvýšil počet bobulí/keř, ale zároveň snížil hmotnost hroznů. Alar (0,5 %) měl stabilizující účinek a zvýšil výnos v průměru o 850 kg/ha za 4 roky. Postřik na list 15 až 20 dnů před květem roztokem 0,4 % molybdenanu amonného samostatně nebo v kombinaci s komplexním listovým hnojivem vedla k nejvyššímu počtu oplodněných bobulí.

KRAUS, V.: Biologicky aktivní látky a možnost jejich použití při pěstování vinné révy. IN: Sborník uplatnění růstově aktivních látek v rostlinné výrobě. ČSVTS Ostrava, 1975, s. 94-101.

KRAUS, V.: Příspěvek k problematice vláhové potřeby u révy vinné. IN: Sborník „Závlaha sadov a vinogradov“, Výzkumný ústav závlahového hospodářstva Bratislava 1976, s. 49-60.

KRAUS, V.: Reziduální účinky syntetických inhibitorů růstu na révu vinnou. Vinohrad 14, 7-8, 1976.

Abstract: Reziduální účinky syntetických regulátorů růstu aplikovaných na révu vinnou jednou nebo 4 roky po sobě byly vyjádřeny následujícím způsobem: U řízků byl růst nejvíce inhibován CCC, následován ošetřením Nia a Alar. Maleinhydrazid + chlorofluorenol a Ethrel naopak způsobily silnější růst výhonů. Všechny biologicky aktivní látky inhibovaly růst kořenů, Ethrel nejvíce.

KRAUS, V.: Význam diagnostiky listů pro řízenou výživu révy vinné. Vinohrad 15, 53-54, 1977.

KRAUS, V.: Funkce molybdenu ve výživě révy vinné. Vinohrad 16, 57, 1978.

KRAUS, V.: Základní význam urychlené obnovy podnožových vinic bezvirovým materiálem. Vinohrad 16, 75-77, 1978.

KRAUS, V.; KARNIK, J.: Stratifikace a rychlení roubů révy pod ochrannou fólií. Vinohrad 16, 174, 1978.

KRAUS, V.; PAZDERKA, V.: Rozvoj vinařské výroby ve vinařských oblastech jižní Moravy. IN: Sborník ČSVTS Moravín, 1979. S. 18-27.

KRAUS, V.: Historie, současnost a budoucnost vedení a řezu révy vinné na Moravě. IN: Sborník ČSVTS Moravín, 1980. S. 12-19.

KRAUS, V.; PEŘINA, V.: Výsledky zkoušení zahraničních novošlechtění révy vinné a jejich použitelnost v podmínkách jižní Moravy. Acta Universitatis Agriculturae, Facultas Agronomica XXVIII, 1980, č. 3-4, s. 673-678.

KRAUS, V.: Způsoby vedení révy vinné pro minimalizaci viničních operací. IN: Sborník ČSVTS Moravín, 1981. S. 14-27.

KRAUS, V.: Vertico, an essay to solve the problems concerning high trellising systems. Der Deutsche Weinbau, 37, 1549-1552, 1982. Language: German

Abstract: Autor popisuje drátěnkový systém vedení révy na svislých kordonových ramenech uspořádaných po patrech (interval 30 cm). Pro tento systém jsou vhodné zejména odrůdy s plodnými bazálními očky na letorostech (Sylvánské, Veltlínské zelené). Tento systém umožňuje rozložení mladých letorostů, zabraňuje zastínění listů ve vnitřních částech révy a usnadňuje mechanizovanou sklizeň.

KRAUS, V.: Pěstování révy vinné systémem Vertiko v husté výsadbě. Vinohrad 20, 28-29, 1982.

KRAUS, V.: Historie českého vinařství. IN: Vlastivědný sborník Mělnicka 1. 1982, s. 61-69.

KRAUS, V.: Vývoj a současný stav šlechtění révy vinné na rezistenci. Acta Universitatis Agriculturae / Facultas Agronomica 32 (4) 29-32, 1984. Language: Czech

Abstract: Stručná historie šlechtění na rezistenci. Hlavní metody šlechtění a rodiče.

KRAUS, V.: Rationelle Rebenerziehung unter besonderer Beruecksichtigung der Vertiko-Erziehung. Der Deutsche Weinbau 40, 1118-1121, 1985.

Abstract: Popis vedení systémem Vertiko, jeho výhody. Zatížení a polarita. Řez, ošetření listové stěny. Odrůdový sortiment. Language: German

KRAUS, V.: Normativ pěstitelských technologií ve vinohradnictví. Mikulov: Moravín při Regionál. muzeu, 1986. 15 s.

KRAUS, V.: Genealogy of old and creation of new resistance donors (in: Proceedings of the 5th International Symposium on Grape Breeding, 12-16 September 1989, St. Martin/Pfalz, FR of Germany). Vitis. Special Issue 113. Publication Year: 1990. ISSN: 0042-7500. Language: English

Abstract: Genealogie starých francouzských hybridů Ganzin, Castel, Gaillard, Couderc, Seibel, Oberlin, Baco byla porovnána s genealogií nových hybridů, které slouží jako dárci rezistence. Procento genomu V. vinifera nebylo změněno. Podíl V. riparia, V. aestivalis, V. labrusca a do jisté míry i V. rupestris v nových francouzských hybridech se snížil. Podíl V. lincecumii, V. berlandieri a V. cinerea se výrazně zvýšil. Současně se zvýšila i kvalita plodů. Zdá se, že druhy V. lincecumii, V. berlandieri a V. cinerea maskují drsnou chuť V. riparia, V. rupestris a V. aestivalis. Pokud jsou použiti donoři rezistence nebo jejich kříženci S. 13666, S.V. 12375, S. 4986, S. 5276, pak je možné zvýšit podíl genomů, které jsou zodpovědné za lepší kvalitu chuti. Budoucí programy ve šlechtění na rezistenci by měly vytvořit nové dárci rezistence s lepším poměrným zastoupením amerických a asijských druhů rodu Vitis. Noví donoři rezistence budou vytvořeni z ekotypů s nejlepšími vlastnostmi rezistence a kvality plodů. Z odrůd V. vinifera by měly být vybírány pouze ty novotvary, které mají vysokou kvalitu vína a jsou odvozeny ze starých vysoce kvalitních odrůd. Vytváření nových dárců rezistence je programem mezinárodní spolupráce.

KRAUS, V.: Alternativní vinohradnictví v širších souvislostech. IN: Altervin – Moravín, sborník vinohradnických aktualit, s. 18-20. Mezinárodní vědeckotechnická konference ve Valticích 20.–21. 11. 1991.

KRAUS, V.: Řez révy a jakost vína. Vinařský obzor 88/1995, č. 3-4, s. 23-24.

KRAUS, V.: Význam chráněného názvu původu vína. Vinařský obzor 90/1997, č. 11-12, s. 129.

KRAUS, V.: Dr. h. c. Lenz Moser: Nevyzkoušené je nepoznané! Vinařský obzor 91/1998, č. 1-2, s. 12.

KRAUS, V.: Pokus o rozbor současné situace v moravském vinařství s ohledem na drobné a střední vinaře. Vinařský obzor 91/1998, č. 3-4, s. 32-33.

KRAUS, V.: Řez – regulátor hmotnosti hroznů i jakosti vína. Vinařský obzor 92/1999, č. 1, s. 11.

KRAUS, V.: Formování porostu vinice. Vinařský obzor 96/2003, č. 3, s. 129-130.

KRAUS, V.: AOC, DAC, VOC – historie a význam. Vinařský obzor 97/2004, č. 9, s. 411-413.

KRAUS, V.: Sto let nadějí, zklamání i vítězství. Vinařský obzor 100/2007, č. 1-2, s. 53.

KRAUS, V.: Historicko-biologické předpoklady vedení a řezu révy vinné na území Československé republiky. Vinařský obzor 101/2008, č. 1-2, s. 23-26.

KRAUS, V.: Aktuální dodatek autora k článku z roku 1957. Vinařský obzor 101/2008, č. 1-2, s. 27.

KRAUS, V.: VOC Morava – věc veřejná. Vinařský obzor 101/2008, č. 1-2, s. 64-65.

KRAUS, V.: Šlechtění révy vinné v Československu. Vinařský obzor 102/2009, č. 7-8, s. 327-328.

KRAUS, V.: Potřebuje Morava nové odrůdy révy? IN: 100 let ŠSV Velké Pavlovice, 2001, s. 12-14.

3. Filmy

Profesor Kraus se podílel také na několika populárně naučných filmech o vinařství (i zahraničním), které byly v ČR vysílány na různých televizních kanálech, například „Putování za vínem“ na ČT1. Většinou bylo jejich vysílání sponzorováno Vinařským fondem.

Dále byly za financování/spolufinancování Vinařským fondem natočeny s prof. Krausem populárně naučné filmy o vinařství v ČR na DVD:

- Velká vína z malé země, Rubikon a Vinařský fond, 2004, DVD.
- Encyklopedie českého a moravského vinařství, Vinařský fond a Rubikon, 2006, DVD. *(Obsahuje i díl o životě prof. Krause)*

Za spolupráci na tomto souhrnném materiálu děkuji jmenovitě:

panu Vilému Krausovi z Mělníka, vnukovi pana profesora,
panu Lubomíru Glosovi z Moravské Nové Vsi,
paní Mgr. Bc. Nikole Faltýnkové, archivářce Univerzitního archivu MENDELU v Brně,
paní Aleně Galbavé z knihovny ZF v Lednici,
panu prof. Ing. Pavlu Pavlouškovi, Ph.D., z Ústavu vinohradnictví a vinařství ZF v Lednici,
paní Dagmar Kurkové z děkanátu ZF v Lednici.

Ing. Jiří Sedlo, CSc.

Velké Bílovice 18. 1. 2023